

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2025-2027

Rok akademicki 2025/2026 lub 2026/2027

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Diagnoza i terapia dysartrii u osób dorosłych
Kod przedmiotu*	LII 29
nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Instytut Polonistyki i Dziennikarstwa
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Polonistyki i Dziennikarstwa
Kierunek studiów	Logopedia z nauczaniem języka polskiego jako obcego
Poziom studiów	Studia II stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok i semestr/y studiów	rok I, semestr 1 lub rok I, semestr 2 lub rok II, semestr 4*
Rodzaj przedmiotu	do wyboru
Język wykładowy	polski
Koordynator	dr Małgorzata Kułakowska
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr Małgorzata Kułakowska i inni pracownicy Zakładu Onomastyki

*student może wybrać przedmiot w jednym z trzech wymienionych semestrów

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?) warsztaty	Liczba pkt. ECTS
1,2 lub 4	-	-	-	-	-	-	-	30	4

1.2. Sposób realizacji zajęć
 zajęcia w formie tradycyjnej

 zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość
1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku)

zaliczenie z oceną

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Student ma wiedzę i umiejętności na temat anatomii, fizjologii i patofizjologii układu nerwowego oraz zna podstawowe informacje na temat dysartrii
--

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE**3.1 Cele przedmiotu**

C1	zdobycie przez słuchaczy wiadomości z zakresu etiologii i symptomatologii dysartrii, sposobów diagnozowania oraz metod terapii;
C2	nabycie umiejętności prowadzenia terapii osób z dysartrią i anartrią przy użyciu różnych metod
C2	wykształcenie w słuchaczach wrażliwości na problemy osób dotkniętych dysartrią i ich rodzin

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych
EK_01	Student/ka zna i rozumie zagadnienia dysartrii językowego oraz rewalidacji indywidualnej.	K_W01 P7S_WG E.1L.W1 E.2L.W1
EK_02	Student/ka potrafi s planować i realizować pracę logopedyczną z pacjentem z dysartrią; świadomie korzysta z dostępnych źródeł, technik i narzędzi terapeutycznych, krytycznie oceniając ich przydatność dla terapii konkretnego pacjenta z dysartrią	K_U01 P7S_UW E.1L.U1. E.2L.U1
EK_03	Student/ka jest świadomy/a konieczności postępowania w sposób etyczny i profesjonalny; potrafi rozwiązywać najczęstsze problemy związane z wykonywaniem zawodu logopedy i terapeuty, odpowiedzialnie formułuje opinie na temat problemów i dysfunkcji pacjentów	K_K02 P7S_KK E.1L.K1.

3.3 Treści programowe**A. Problematyka wykładu**

<i>Nie dotyczy</i>

B. Problematyka zajęć warsztatowych

Treści merytoryczne
Terminy 'dysartria' i 'anartria' – ich zakres, pochodzenie, problemy klasyfikacyjne. Etiologia i symptomatologia dysartrii;
Klasyfikacja objawowa F. Darleya Diagnoza dysartrii i anartrii (eksperymentalna skala dysartrii jako pomoc w określaniu specyfiki zaburzeń mowy w MPDz);
Dysartria a inne zaburzenia komunikacji. Standardy postępowania logopedycznego w przypadku dysartrii i anartrii.
Metody terapii mowy wykorzystywane w dysartrii. Dysartria i anartria a mózgowo porażenie dziecięce. Planowanie opieki nad pacjentem i współpraca z rodziną; dokumentacja logopedyczna pacjentów z dysartrią

Ograniczenia i możliwości komunikacyjne osób z dysartrią; zaburzenia oddychania, fonacji i artykulacji.
Diagnoza różnicowa dysartrii.
Opracowanie oceny logopedycznej, ustalenie celów terapii oraz wyznaczenie strategii postępowania terapeutycznego z użyciem Skali Dysartrii U. Mireckiej i K. Gustaw – na podstawie nagrań pacjentów z dysartrią.
Metody terapii wykorzystywane w dysartrii.

3.4 Metody dydaktyczne

- prezentacja multimedialna,
- filmy instruktażowe
- analiza nagrań video,
- pogadanka,
- metody problemowe,
- ćwiczenia indywidualne i w grupach

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych
EK_01	Obserwacja bieżąca w czasie zajęć; Ocena wykonywanych zadań; ocena aktywności w czasie zajęć, referaty	warsztaty
EK_02	Ocena wykonywanych ćwiczeń i poleceń; Ocena przygotowanego planu terapii, ocena zadań wykonywanych w ramach samokształcenia	warsztaty
EK_03	Ocena bieżąca w trakcie zajęć – ocena wypowiedzi, głosów w dyskusji, pytań w trakcie konsultacji; Ocena przygotowanego planu terapii, ocena zadań wykonywanych w ramach samokształcenia	warsztaty

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

<p>Ćwiczenia: <u>Zaliczenie z oceną</u> Ocena końcowa jest wypadkową ocen cząstkowych, które student otrzymuje za:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zadania wykonywane w domu (waga 1) • Zadania wykonywane na zajęciach (waga 1) • Aktywny udział w zajęciach – jedna ocena za cały semestr (waga 2) • Przygotowanie cyklu zajęć terapeutycznych (waga 2)
---

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny z harmonogramu studiów	30
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach)	5
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta <ul style="list-style-type: none"> • przygotowanie do zajęć, • czytanie zalecanej literatury • przygotowanie cyklu zajęć terapeutycznych • samokształcenie (np. oglądanie zalecanych materiałów filmowych) 	65, w tym: <ul style="list-style-type: none"> 15 15 20 15
SUMA GODZIN	100
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	4

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	Nie dotyczy
zasady i formy odbywania praktyk	Nie dotyczy

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

- Jauer-Niworowska O., 2009, *Dyzartria nabyta. Diagnoza logopedyczna i terapia osób dorosłych*, Warszawa.
- Lewandowski A., Tarkowski Z., 1989, *Dyzartria. Wybrane problemy etiologii, diagnozy i terapii*, Warszawa.
- Gałkowski T., Jastrzębowska G., 2003, *Logopedia – pytania i odpowiedzi. Podręcznik akademicki*, tom 2., Opole.
- Gałkowski T., Szeląg E., Jastrzębowska G., *Podstawy neurologopedii. Podręcznik akademicki*, Opole 2005.

Literatura uzupełniająca:

- Gustaw K., 2005, *Dyzartria w mózgowym porażeniu dziecięcym. Eksperymentalna skala dyzartrii jako technika diagnostyczna pomocna w określaniu specyfiki zaburzeń mowy w MPD.*, „Logopedia”, 34, s. 273-289.
- Gustaw K., Mirecka U., 2000, *Dyzartria w chorobach neurodegeneracyjnych. Skala Dyzartrii w diagnozie pacjenta ze zwyrodnieniem mózdkowo-oliwkowym*, „Logopedia” t. 27.
- Jastrzębowska G., Pelc-Pękala O., 1999, *Diagnoza i terapia dysartrii*, w: Logopedia, red. Gałkowski T., Jastrzębowska G., Opole.
- Jauer-Niworowska O., 2009, *Dyzartria nabyta. Diagnoza logopedyczna i terapia osób dorosłych*, Warszawa.
- Jauer-Niworowska O., Kwasieberska J., 2009, *Dyzartria. Wskazówki do diagnozy różnicowej poszczególnych typów dyzartrii*.
- Mierzejewska H., Przybysz-Piwkowska M., 1997, *Mózgowe porażenie dziecięce. Problemy mowy*, Warszawa.

- Mirecka U., 2015, *Standard postępowania logopedycznego w przypadku dyzartrii* [w:] Logopedia. Standardy postępowania logopedycznego, red. Grabias S., Panasiuk J., Woźniak T., Lublin, s. 839-862.
- Szelaż E., 2006, *Mózgowe mechanizmy mowy*, w: Górski T., Grabowska A., Zagrodzka J., *Mózg a zachowanie*